

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΠΘ

Εαρινή Συναυλία Συμφωνικής Ορχήστρας ΑΠΘ
Παρασκευή 2 Ιουνίου, 20:30, Αίθουσα Τελετών ΑΠΘ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α μέρος

Ludwig van Beethoven (1770-1827): Εισαγωγή Egmont op.84

Νίκος Σκαλκώτας (1904-1949): Ο χορός του Ζαλόγγου
(προσαρμογή για νεανική ορχήστρα: Βλαδίμηρος Συμεωνίδης)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα αρ.5 σε Λα μείζονα, Κ.219 (1ο μέρος-Allegro aperto)

Σολίστ: **Αθανασία Σιαμέτη**, φοιτήτρια ΤΜΣ ΑΠΘ

Β μέρος

Μάνος Χατζιδάκις (1925-1994): Το χαμόγελο της Τζοκόντας έργο 22

Η Συμφωνική Ορχήστρα ΑΠΘ ευχαριστεί θερμά τον κύριο Γιώργο Χατζιδάκι για την ευγενική παραχώρηση των πνευματικών δικαιωμάτων του έργου «Το Χαμόγελο της Τζοκόντας» για την αποψινή παρουσίαση.

Μουσική διεύθυνση: **Βλαδίμηρος Συμεωνίδης**, Επίκουρος Καθηγητής ΤΜΣ ΑΠΘ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), Εισαγωγή Egmont, έργο 84

Η δημοφιλέστατη αυτή εισαγωγή, αποτελεί το εναρκτήριο από τα δέκα συνολικά μέρη της σκηνηνικής μουσικής που ο Beethoven έγραψε το 1810 για το ομώνυμο θεατρικό έργο του φίλου του, Wolfgang von Goethe, για σοπράνο, αφηγητή και ορχήστρα. Το έργο αφηγείται με δραματικό τρόπο τη ζωή και τους ηρωισμούς του Lamoral, Κόμη του Egmont, ενός ευγενή του 16ου αιώνα από τις Κάτω Χώρες. Ωστόσο, η μουσική του εκδοχή αντανακλά την αναταραχή της Ευρώπης κατά την περίοδο των Ναπολεόντειων Πολέμων στην αυγή του 19ου αιώνα και την πολιτική στάση του Beethoven ως προς την αξία της ηρωικής θυσίας και της αντίστασης στην καταπίεση και τον πολεμικό επεκτατισμό. Η Εισαγωγή του Egmont, ξεκινώντας από το δράμα και καταλήγοντας στον θρίαμβο, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της εξέλιξης του ύφους του Beethoven μέσα από τις θεαματικές ορχηστρικές χειρονομίες, τη χρήση των ακραίων εκτάσεων των οργάνων, τις απότομες αλλαγές στη δυναμική και την αγωγική (tempo), γνωρίσματα εμφανή και σε άλλα έργα του της περιόδου, όπως η περίφημη Πέμπτη Συμφωνία σε Ντο ελάσσονα ή η Εισαγωγή Κοριολανός.

Νίκος Σκαλκώτας (1904-1949), «Ο Χορός του Ζαλόγγου», αρ. 9, Σειρά Ι από τους 36 Ελληνικούς Χορούς (1931-36) για ορχήστρα

Οι 36 Ελληνικοί Χοροί για ορχήστρα απασχόλησαν τον Σκαλκώτα σχεδόν σε όλη του τη δημιουργική ζωή. Ο «Πελοποννησιακός», αρ. 4 τελικά της Πρώτης Σειράς, είχε αρχίσει ήδη να γράφεται το 1931/32 στο Βερολίνο, ενώ το 1934 ο Σκαλκώτας προσκαλείται από την εθνομουσικολόγο Μέλπω Μερλιέ, προϊσταμένη του Μουσικού Λαογραφικού Αρχείου, να καταγράψει σε πεντάγραμμο το υλικό από 15 δίσκους γραμμοφώνου με ηχογραφήσεις ελληνικής δημοτικής μουσικής. Ο Σκαλκώτας παραδίδει 43 καταγραφές τον Ιανουάριο του 1935, με εννέα από αυτές να προσφέρουν το μουσικό υλικό τους για την ολοκλήρωση των 36 Ελληνικών Χορών το 1936, σε τρεις Σειρές, με δώδεκα χορούς η κάθε μία. Επίσης, υπάρχουν εκδοχές χορών για διαφορετικούς συνδυασμούς οργάνων, καθώς και αναθεωρήσεις του 1949 στην ορχηστρική εκδοχή του 1936. Εκ των χορών, 23 προέρχονται από αυθεντικά δημοτικά τραγούδια, 2 από τραγούδια μη δημοτικά αλλά ενσωματωμένα στη λαϊκή παράδοση, ενώ 11 αφορούν σε δημοτικοφανείς σκοπούς, ίδιας εμπνεύσεως του συνθέτη. Ο Σκαλκώτας χρησιμοποιεί τα δημοτικά θέματα ως μοτιβικούς πυρήνες τους οποίους τροποποιεί και μετασχηματίζει ποικιλόμορφα, όχι υπό μια ακαδημαϊκή λαογραφική/εθνογραφική προσέγγιση, αλλά ως αφορμή για να παρουσιαστεί ένας προσωπικός ηχητικός κόσμος, άλλοτε με το πάθος και το ηρωικό στοιχείο της ανθρώπινης φύσης, άλλοτε με πιο σκοτεινή και μελαγχολική διάθεση, άλλοτε με χιούμορ και φωτεινότητα. Οι 36 Ελληνικοί Χοροί αποτελούν το πιο δημοφιλές έργο της νεοελληνικής μουσικής σε ύφος «εθνικής σχολής», παρότι ο συνθέτης τους αποτελεί τον κύριο εκπρόσωπο του εγχώριου προπολεμικού μουσικού μοντερνισμού.

Ο «Χορός του Ζαλόγγου» εκφέρει το γνωστό λαϊκό σκοπό «Έχε γεια καημένε κόσμε», που περιγράφει την ηρωική θυσία των γυναικών του Σουλίου, ένα από τα κομβικά, με διαστάσεις θρύλου, ιστορικά γεγονότα της προεπαναστατικής περιόδου. Στην αρχική ενότητα (*Allegro molto moderato*) η έκθεση του θέματος από τα χάλκινα πνευστά (κόρνα, τρομπέτα) δίνει τη θέση της σε μια πιο κοφτή και ρυθμική υπέρθεση στα ξύλινα πνευστά και τα έγχορδα, ανακαλώντας ηχητικά τα τελευταία βήματα των γυναικών στην άκρη του γκρεμού... Δυναμικά εισάγεται η δεύτερη ενότητα (*Allegro giusto*) στην οποία κορυφώνεται η υπόμνηση του τραγικού γεγονότος μέσα και από τον πιο έντονα χορευτικό χαρακτήρα του επάσημου ρυθμού.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα αρ. 5 σε Λα μείζονα, Κ. 219.

I. Allegro aperto – Adagio – Allegro aperto

Ο Mozart συνέθεσε τα πέντε του κοντσέρτα για βιολί μεταξύ 1773-1779. Το αρ. 5 σε Λα μείζονα, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Σάλτσμπουργκ τα Χριστούγεννα του 1775. Είναι ιδιαίτερος γνωστό για το τρίτο μέρος του (*Rondeau*, σε ύφος *minuetto*) το οποίο ξαφνικά εμφανίζει ένα εμβατήριο αδρού, γκροτέσκο «βάρβαρου» χαρακτήρα, απόηχο των στρατιωτικών μπαντών του οθωμανικού στρατού που είχε φτάσει στα περίχωρα της Βιέννης εκείνη την εποχή. Αντίστοιχες επιρροές συναντώνται στην Εισαγωγή αλλά και τη θεματολογία της όπερας Η απαγωγή από το σεράι, όπως και στο περίφημο “*Rondo alla Turca*” από τη Σονάτα για πιάνο σε Λα μείζονα Κ. 331

του Mozart, καθώς και στο «Τούρκικο εμβατήριο» (“Marcia alla Turca”) από τη σκηνική μουσική Τα ερείπια των Αθηνών του Beethoven. Το πρώτο μέρος ξεκινά με την ορχήστρα να εισάγει το κύριο θέμα (Allegro aperto), ωστόσο η είσοδος του σόλο βιολιού έρχεται κάπως ασυνήθιστα, με ένα νοσταλγικό, αργό σκοπό (Adagio). Στη συνέχεια, σολίστ και ορχήστρα συνδιαλέγονται και συνομιλούν διαμορφώνοντας μορφολογικά ένα μοντέλο «allegro-σονάτας», με μελωδική απλότητα, χιούμορ και δεξιοτεχνία, αλλά και με απaráμιλλη εκφραστική και μορφολογική αρτιότητα.

Μάνος Χατζιδάκις (1925-1994), Το Χαμόγελο της Τζοκόντας, έργο 22, για ορχήστρα

Πρόκειται για ένα από τα πιο γνωστά ηχογραφημένα έργα του Μάνου Χατζιδάκι και έναν από τους δημοφιλέστερους δίσκους Έλληνα συνθέτη του 20ού αιώνα. Αρχικά, ο συνθέτης προόριζε τα μέρη του έργου ως ένα σύνολο τραγουδιών, και όχι οργανικών κομματιών, που επρόκειτο να ερμηνεύσει η Γαλλίδα ερμηνεύτρια Jacqueline Danpo το 1960. Τελικά, το έργο ηχογραφήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1965, με παραγωγό τον νεαρό τότε Quincy Jones, αργότερα ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα της αμερικανικής μουσικής βιομηχανίας, με δώδεκα ορχηστρικά τραγούδια και, την ίδια χρονιά στην Ελλάδα, με δέκα κομμάτια, τα εξής:

1. Όταν Έρχονται τα Σύννεφα
2. Κοντέσα Εστερχάζυ
3. Η Παρθένα της Γειτονιάς Μου
4. Βροχή
5. Προσωπογραφία της Μητέρας Μου
6. Το Κοντσέρτο
7. Ο κ. Νολλ
8. Οι Δολοφόνοι
9. Βραδινή Επιστροφή
10. Χορός με τη Σκιά μου

Σχετικά με την περιγραφή του έργου, είναι προτιμότερο να δώσουμε τον λόγο στον ίδιο τον Χατζιδάκι και να παραθέσουμε αυτοτελές το κείμενο που έγραψε και συνοδεύει τη δισκογραφική έκδοση του Χαμόγελου της Τζοκόντας:

*Σε μια παρέλαση στη Νέα Υόρκη, με μουσικές, με χρώματα και με πλημμυρισμένη από κόσμο την 5η Λεωφόρο, βρισκόμουν μια Κυριακή απόγευμα το **φθινόπωρο του 1963**, όταν συνάντησα μια γυναικούλα να περπατάει μοναχή με **μιαν απελπισμένη αδιαφορία για ό,τι συνέβαινε γύρω της** χωρίς κανείς να την προσέχει, χωρίς κανέναν να προσέχει, μόνη, έρημη μες στο άγνωστο πλήθος, που τη σκουντούσε, την προσπερνούσε ανυποψίαστο, εχθρικό, αφήνοντάς την να πνιγεί μες στη βαθιά πλημμύρα της λεωφόρου, μέσα στη θάλασσα που ακολουθούσε, μέσα στ' αγέρι που άρχισε να φυσά. Έμεινα στυλωμένος, ο μόνος που την πρόσεξε, κι έκαμα να την πάρω από πίσω, να την ακολουθήσω και πλησιάζοντάς την να της μιλήσω, χωρίς να ξέρω τι να της πω, μα ίσαμε ν' αποφασίσω, την έχασα από τα μάτια μου.*

Έτρεξα λίγο μπρος, ανασηκώθηκα στα πόδια μου για να την ξεχωρίσω, μα η μεγάλη μαύρη θάλασσα του κόσμου την είχε καταπιεί. Μέσα μου κάτι σκίρτησε οδυνηρά. Χωρίς να καταλάβω, **είχα σταθεί έξω από το βιβλιοπωλείο του Ριτζιόλλι** και στη βιτρίνα του, απέναντί μου ακριβώς, βρισκόταν ένα βιβλίο για τον **Ντα Βίντσι με την Τζοκόντα στο εξώφυλλό του να μου χαμογελά**, απίθανα αινιγματική, αυτόματα μεγεθυμένη, όσο η γυναίκα που χάθηκε στον δρόμο. Δεν ξέρω γιατί όλ' αυτά μπερδεύτηκαν περίεργα μέσα μου, μαζί μ' ένα εξάισιο θέμα του Βιβάλντι που είχα ακούσει πριν από λίγες ημέρες και που εξακολουθούσε να επανέρχεται τυραννικά στη μνήμη μου. Τα δέκα αυτά τραγούδια γράφτηκαν μ' ένα συγκερασμό απελπισίας και αναμνήσεων. **Το θέμα είναι η γυναίκα έρημη μες στην μεγάλη πόλη. Το κάθε τραγούδι είναι κι ένας μονόλογός της κι όλα μαζί συνθέτουν την ιστορία της. Μια ιστορία σύγχρονη και παλιά μαζί.**

Η παρτιτούρα του έργου είχε χαθεί και, μετά την αποκατάστασή της, η Ορχήστρα των Χρωμάτων (την οποία ο Χατζιδάκις είχε ιδρύσει το 1989) έδωσε την πρώτη δημόσια εκτέλεση του Χαμόγελου της Τζοκόντας στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στις 29 Απριλίου 1995, σε κλίμα μεγάλης συγκίνησης έναν χρόνο μετά τον θάνατο του συνθέτη. Το έργο, αν και ορχηστρικό, διατηρεί έναν ακέραια μελωδικό-τραγουδιστικό χαρακτήρα, ενώ η ποικιλόμορφη ενορχήστρωση με την προσθήκη νυκτών εγχόρδων και πληκτροφόρων (μαντολίνα, κιθάρες, τσέμπαλο) αναδεικνύει μια αδιόρατη μελαγχολία ή μια έντονη αίσθηση χαρμολύπης. Ο Χατζιδάκις επικεντρώνει, για άλλη μια φορά, στη γυναικεία μορφή (την μητέρα, την αδερφή, την αγαπημένη, την άγνωστη) και οι όψεις τους συγκλίνουν στην έννοια της απομόνωσης εντός της αμερικάνικης μεγαλούπολης, ως μετωνυμία της αλλοτρίωσης του σύγχρονου τρόπου ζωής. Αμφισβητώντας σταθερά τα όρια μεταξύ «λόγιας»/έντεχνης και δημοφιλούς μουσικής και αναδεύοντας τον ιστορικό χρόνο (από το Μπαρόκ μέχρι τις μέρες μας) ο Χατζιδάκις δημιουργεί ένα έργο-ορόσημο της μεταπολεμικής Ελλάδας, όπου οι λυρικές και νοσταλγικές μελωδίες των δέκα κομματιών, σαν δέκα μικρές προσευχές, ενδύονται την εξωστρέφεια της συμφωνικής γραφής.

Γιώργος Σακαλλιέρος, Αναπληρωτής καθηγητής Τμήματος Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ.

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΠΘ

Η Συμφωνική Ορχήστρα του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης δημιουργήθηκε με απόφαση των Πρυτανικών Αρχών το Φεβρουάριο του 1999. Η συγκρότηση αυτή προέκυψε από τη θεώρηση ότι πέρα από τα μαθήματα, τα εργαστήρια, τα σπουδαστήρια, τις κλινικές και τις βιβλιοθήκες, μια πιο άμεση και ζωντανή επικοινωνία των μελών της Πανεπιστημιακής Κοινότητας, τόσο μεταξύ τους όσο και με την κοινωνία της πόλης μας, μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της μουσικής.

Στα είκοσι χρόνια λειτουργίας της, με την υποστήριξη της πρώτης Οργανωτικής Επιτροπής της, αποτελούμενη από τους Δ. Θέμελη, Π. Γεωργιάδη, Χρ. Αντωνόπουλο, Επ. Κριεζή και Γ. Παπανικολάου, και υπό την καθοδήγηση του μαέστρου Δημήτρη Δημόπουλου, έχει παρουσιάσει με μεγάλη επιτυχία έργα συμφωνικής μουσικής τόσο εντός όσο και εκτός του ΑΠΘ, συμμετέχοντας σε ποικίλες εκδηλώσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ έχει εκδώσει και ένα δίσκο ακτίνας (CD) το 2008 με το Requiem του W. A. Mozart από ζωντανή ηχογράφιση στην Αίθουσα Τελετών του ΑΠΘ.

Τον Νοέμβριο του 2021 το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ ανέλαβε την εποπτεία της Ορχήστρας και ανέθεσε την καλλιτεχνική της διεύθυνση στον διευθυντή ορχήστρας και Επίκουρο Καθηγητή Διεύθυνσης Μουσικών Συνόλων του ΤΜΣ Βλαδίμηρο Συμεωνίδη, με σκοπό την αναδιοργάνωση και την επιστροφή της στο μουσικό γίγνεσθαι της πόλης, ύστερα από δύο χρόνια απουσίας λόγω της πανδημίας.

Η Συμφωνική Ορχήστρα του Α.Π.Θ. υποστηρίζεται οικονομικά από την Εταιρεία Αξιοποίησης και Διαχείρισης της Περιουσίας του Πανεπιστημίου και διαχειριστικά από το Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων του ΑΠΘ.

Η Οργανωτική Επιτροπή της Ορχήστρας είναι:

Στέλλα Λάββα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών

Νικόλαος Βαρσακέλης, Καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών

Κωνσταντίνος Τσουγκρας, Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήματος Μουσικών Σπουδών

Γεώργιος Σακαλλιέρος, Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήματος Μουσικών Σπουδών

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Μουσικών Σπουδών

Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Διεύθυνση παραγωγής, γραμματεία, επικοινωνία: Γεωργία Τέντα, Μέλος Ε.Δ.Ι.Π Τμήματος Μουσικών Σπουδών, gtenta@mus.auth.gr

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΣΙΑΜΕΤΗ

Ξεκίνησε το βιολί στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης σε ηλικία έξι ετών, στην τάξη της Μαρίνας Σέλκοβας, αργότερα στου Ανδρέα Παπανικολάου και τέλος στην Άλλας Σελαματζίδη με την οποία πήρε το δίπλωμα σε ηλικία 20 ετών με βαθμό άριστα παμψηφεί. Ως παιδί διακρίθηκε σε διαγωνισμούς και συμμετείχε σε διάφορα σεμινάρια, μουσικές κατασκηνώσεις και ορχήστρες. Από τα δεκαοχτώ της φοιτά στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ και παράλληλα δουλεύει ως μουσικός και δασκάλα βιολιού. Έχει παίξει σε θεατρικές παραστάσεις και μιούζικαλ, σε κλασικές ορχήστρες, σε δεξιώσεις, αλλά και σε ηχογραφήσεις και live εκτός του κλασικού ρεπερτορίου.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης (γ. 1972) ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μαέστρους της γενιάς του.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (R.S.O. Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Ορχήστρα του Κονσερβατορίου της Ουτρέχτης, η Sinfonietta Beograd, η Παιδική Χορωδία της Βιέννης (Wiener Sängerknaben), η Καμεράτα, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου κ.ά. Διήυθνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την Ελληνική και την Αυστριακή Ραδιοφωνία, καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS.

Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης (Δίπλωμα Διεύθυνσης Ορχήστρας [Mag. Artium] από την τάξη του Uros Lajovic και Δίπλωμα Σύνθεσης [Mag. Artium] από την τάξη του Erich Urbanner), του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., καθώς και της τάξης ανώτερων θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά.

Ίδρυσε και διηύθυνε την Ορχήστρα Δωματίου Contra Tempo(2012-2019), ενώ την πενταετία 2006-2011 διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ.

Από το 2019 υπηρετεί ως Επίκουρος Καθηγητής Διεύθυνσης Μουσικών Συνόλων στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., ενώ παράλληλα διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης

www.vladimirossymeonidis.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΠΘ

Α' Βιολιά

Εξάρχουσα

Σιαμέτη Αθανασία (ΤΜΣ)

Αναπληρώτρια εξάρχουσα

Λιολιοπούλου Στέλλα (Κτηνιατρικής)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Βασιλικού Γεωργία (Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων)

Βλαχοπάνος Ζώης-Παναγιώτης (Οδοντιατρικής)

Κανελλοπούλου Ασπασία (ΤΜΣ)

Καπλανίδου Μαρία (Μηχανικών Χωροταξίας & Ανάπτυξης)

Πλήκα Χριστίνα (ΤΜΕΤ ΠΑΜΑΚ)

Σάκκουλα Θεοδώρα (Ψυχολογίας)

Τσανίδου Ευαγγελία (Φαρμακευτικής)

Β' Βιολιά

Κορυφαίες (με αλφαβητική σειρά)

Δημοπούλου Στέλλα (Αρχιτεκτονικής)

Δόμβρου Νικολέτα (ΤΜΣ)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Ασημήνας Χρήστος (ΤΜΣ)

Δεσπούδη Μαρία (Πολιτικών Επιστημών)

Καζάκη Μαριλένα (Φαρμακευτικής)

Κατσώνης Γρηγόρης (Φιλολογίας)

Κιοσέ Σμαράγδα (Ιστορικό-Αρχαιολογικό)
Μαντουλίδου Ζωή (Αγγλικής φιλολογίας)
Ματθιοπούλου Αριάδνη (Χημικό)
Μόρφου Κωνσταντίνα (ΤΜΣ)
Πολυμέρη Μαρία (Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης)
Ρίζου Δέσποινα (ΤΜΣ)
Τάγκα Βασιλική (Οδοντιατρικής)
Τσεχλίδου Νατάσα (Νομικής)
Χατζηαθανασίου Στέλλα (Φιλολογίας)

Βιόλες

Κορυφαίος

Καραμανώλης Μανώλης (ΤΜΣ)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Συρλαντζή Εύα (ΤΜΣ)

Τσικαντέρη Ελισάβετ (ΤΜΣ)

Βιολοντσέλα

Κορυφαία

Ηλιάδου Ευρυδίκη (ΤΜΣ)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Βασιλικού Κλειώ (Φυσικό)

Ζαχαράκης Αστέρης (Μεταδιδακτορικός Ερευνητής ΤΜΣ)

Καρκάνης Γρηγόρης (ΤΗΜΜΥ)

Κλούβα Βασιλική (Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος)

Παπαδοπούλου Μαρία (ΤΜΣ)

Χατζηθεοδώρου Θωδωρής (Χημικό)

Κοντραμπάσα

Κελέκης Μιχάλης (ΤΜΣ)

Λιαρμακόπουλος Βασίλης

Φλάουτα

Κορυφαίος

Σπορίδης Μάριος (Μηχανολόγων Μηχανικών)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Λιάτση Σίλεια (Αρχιτεκτονικής)

Παπαγεωργίου Άννα (Κτηνιατρική)

Σιώζος Γεώργιος (Φυσικό)

Χατζημπούγια Κατερίνα (Πληροφορικής)

Όμποε

Πουλιανίτης Γιώργος (ΤΜΕΤ ΠΑΜΑΚ)

Σκαλτσώνη Γεωργία (ΤΜΣ)

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι (με αλφαβητική σειρά)

Ανδρέου Παναγιώτης (Ιστορικό-Αρχαιολογικό)

Βερύκιος Απόστολος (Ιατρικής)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Αλταντζή Νεφέλη (Μαθηματικών)

Τσιάπαλης Στέφανος (Μηχανολόγων Μηχανικών)

Φαγκότα

Νικολάου Κυριάκος (ΤΜΣ)

Χατζηνάσιου Ευαγγελία (ΤΜΕΤ ΠΑΜΑΚ)

Σαξόφωνο

Μιχαηλίδης Πρόδρομος (ΤΜΣ)

Κόρνα

Αναγνωστόπουλος Χριστόδουλος (ΤΜΣ)

Γράμψας Απόστολος (ΤΜΣ)

Τρομπέτες

Κορυφαίος

Ξανθόπουλος Βασίλης (ΤΜΣ)

Tutti (με αλφαβητική σειρά)

Κηρολίβανος Σπύρος (Πολιτικών Μηχανικών)

Φράγκος Μιχάλης

Χονδρογιάννης Γεώργιος

Τρομπόνια

Πανταζόπουλος Δημοσθένης (Ιατρικής)

Φουντούλης Αντώνης (Χημικό)

Τύμπανα- Κρουστά

Αγγελάκης Δημήτρης (Εντεταλμένος Διδάσκων ΤΜΣ)

Καρκαλίδη Αθηνά (Φυσικό)

Κασικτού Μαρία (Φαρμακευτικής)

Κατσούλης Κωνσταντίνος (ΤΜΣ)

Μπέζα Αλεξία (ΤΜΣ)

Άρπα

Ζαφρανά Δανάη (Ψυχολογίας)

Τσέμπαλο

Ζαφρανάς Νίκος (Αναπληρωτής Καθηγητής ΤΜΣ)

Κιθάρα

Σακαλλιέρος Γεώργιος (Αναπληρωτής Καθηγητής ΤΜΣ)

Κλεώπας Παύλος (κλασική και ηλεκτρική-ΤΜΣ)

Πυροβολάκης Γεώργιος (ΤΜΣ)

Μαντολίνο

Κανελλόπουλος Παναγιώτης (Αναπληρωτής Καθηγητής ΤΜΣ)

Κίτσος Θεόδωρος (Αναπληρωτής Καθηγητής ΤΜΣ)

Προετοιμασία Εγχόρδων Συμφωνικής Ορχήστρας ΑΠΘ

Ραΐσα Ποπαηλίδη-Εφίμοβα, (Διδάσκουσα ΤΜΣ)

Επιμέλεια Ομάδας Βιολοντσέλων

Βίκυ Ηλιάδου

Προετοιμασία Πνευστών Συμφωνικής Ορχήστρας ΑΠΘ

Θεοδώρα Ιορδανίδου, (Διδάσκουσα ΤΜΣ)